

& in animantibus peculiare in generando, natōisque conseruando, studium est. Et magis parentes sobolem suam diligunt, quā diligantur vicissim ipsi & effusiore charitate hanc matres complectuntur, quā patres. Ac natī itidem magis ex se genitos, quā genitores amant: quia præstantissima est actio. Et matres effusius, quā patres, amant, quia magis suum opus esse liberos arbitrantur, & quia opus difficultate definiunt. magis utique generando mater affligitur. De amicitia igitur, quæ unicuique est erga se, quæque in pluribus versatur, hoc pacto determinatum sit.

CAPVT IX.

Videtur autem iustum æquale quipiā esse, & amicitia in æqualitate quadam consistere: nisi frustra dicatur: Amatoria est æqualitas. Porro omnes politice, iusti quædam species sunt: communicatio enim quædam est: & commune omne ex iusto conflatur. Quocirca hæc omnia, amicitia, iusto, & communicatione, quis diiudicabit, ac discernit, tenuia habet. Et quia similiter habet anima ad corpus, vt artifex ad instrumentum, & seruus ad dominum: horum quidem nulla communicatio est, quia duo non sunt: sed illud quidem vnum: & quod vnus, nullum: neque diuisibile vtrique bonum, sed amorū vnus, cuius gratia est. Corpus enim, instrumentum est congenitū, & seruus domini velut particula, & instrumentum separabile: instrumentum autem, velut seruus inanimatus. Reliquæ autem communicationes sunt, aut particula communicationum ciuitatis velut contribulium est, & quæ vocatur orgiorum: præter eā quæstuarie Respublicæ. Verūm ciuitates omnes communicationibus quibusdam continentur, & rectæ & transgressoria. Quemadmodū in harmoniis, sic in ciuitatibus vsu venit: quæ in regia quidē, parentis est: in aristocratia, velut viri, & vxoris: simplici autem Republica fratrum: excessus autem in his, tyrannis, olygarchia, & plebs, & iusta quidē totidē sunt. Quæadmodum verō æquale aliud quidē numero est, aliud proportionē: sic & iusti, & amicitie communicationis species sunt: secundum numerum quidem, vt societas amicitia: nā ipsa definitione terminatur: secundū proportionem verō aristocratia, optima & regia. Neq. enim idē principi, subditōq. iustum est, sed secundū proportionē. Sic & amicitia similiter patris & filij, neque ab amicis in communicationibus ratio.

A τοῖς ζώοις ἢ ἀπὲρ τὰ τέκνα σπουδὴ ὄζει, καὶ τῷ γυνήσκει καὶ γυναικίῳ ὁμοίως ἐστὶν. καὶ φιλοῦσι δὴ μᾶλλον οἱ πατέρες τὰ τέκνα, καὶ αἱ μητέρες τῶν πατέρων, ἢ φιλοῦσιν αὐτοὶ πατέρας τὰ αὐτῶν ἢ τῶν γυνήσκειας, δια τὸ τιμῆ ἐργασίῃ ἐστὶ τὸ ἀριστον. καὶ αἱ μητέρες τῶν πατέρων, ὅτι μᾶλλον οἰοῦνται αὐτῶν ἐστὶ ἔργον τὰ τέκνα. τὸ γὰρ ἔργον τῶν χαλεπῶ διορίζοισι. πλείω ἢ λυπεῖται ἀπὲρ τιμῆ γίνεσθαι μήτηρ, καὶ ἀπὲρ μὴ φιλίας τῆς πρὸς αὐτὸν καὶ τῆς ἐσπλείοισι, διορίζω τὸν ἔσπον τῶτων.

Κεφθῆμον θ.

Δοκίμῃ δὲ τὸ, τε δίκαιον ἐστὶ ἴσον τι, καὶ ἢ φιλία ἐν ἴσότητι, εἰ μὴ μᾶλλον λέγεται ἴσότης ἢ φιλότις. αἱ δὲ πολιτικῆς πολιτικῆς δίκαιον τι εἶδος κοινωνίας γάρ. τὸ δὲ κοινὸν πᾶσι διὰ τῆς δίκαιου συνείσθην, ὅς τις ἀπὲρ διὰ φιλίας καὶ δίκαιου ἢ κοινωνίας, καὶ πατέρα ταῦτα σύνορα ἀλλήλοισι, καὶ ἐγγύς ἔχειται διαφορᾶς. ἐπεὶ δὲ ὁμοίως ἔχει ψυχὴ πρὸς σῶμα, καὶ πρῆξις πρὸς ὄργανον, καὶ δεσπότης πρὸς δούλον, τοῦτων ἄρτιον ἐστὶ κοινωνία. οὐ γὰρ δὴ ὅτιν ἄλλὰ τὸ μὴ, ἐν τῷ ἢ τῷ ἐνός, ἐστὶν. οὐδὲ διαμετρεῖ τὸ ἀγαθὸν ἕκαστέρῳ, ἀλλὰ τὸ ἀμφοτέρων τῷ ἐνός οὐ ἕνεκα ὄζει. τὸ, τε γὰρ σῶμα ὅτιν ὄργανον σύμφυτον, καὶ τῷ δεσπότητος ὁ δούλος, ὡς πρὸς μέρων καὶ ὄργανον ἀφαιρετόν. τὸ δὲ ὄργανον ὡς πρὸς δούλος ἀψυχρος. αἱ δὲ αἰλικῆς κοινωνίας εἰσὶν, ἢ μέρων τῶν τῆς πόλεως κοινωνιῶν, ὅσων ἢ τῶν φρεσῶν ἢ τῶν ὀργάνων, ἢ αἱ χρηματικῆς ἐπὶ πολιτικῆς. αἱ δὲ πολιτικῆς παύσαι ἐν οἰκίῳ συμπαροῦσι καὶ αἱ ὀρθαί, καὶ αἱ περιεβάσεις. ἐστὶ γὰρ τὸ αὐτὸ ὡς πρὸς τῶν ἀρμονιῶν, καὶ τῶν ἐν ταῖς πολιτικῆς βασιλικῆς μὲν, ἢ τῶν γυνήσκειας ἀριστοκρατικῆς δὲ, ἢ αἰδρός καὶ γυναικός πολιτεία δὲ, ἢ τῶν ἀδελφῶν. περιεβάσεις δὲ τούτων, τινεσσὶν, ὀλιγαρχία, δῆμος, καὶ τὰ δίκαια δὴ τοσαῦτα. ἐπεὶ δὲ τὸ ἴσον τὸ μὴ κατ' ἀριστον, τὸ δὲ κατ' ἀγαθόν, καὶ τῆς δίκαιου εἶδη ἐστὶν καὶ τῆς φιλίας καὶ τῆς κοινωνίας. κατ' ἀριστον μὲν ἄρτι γὰρ ἢ κοινωνία, καὶ ἢ ἐπιτελικῆ φιλία. τῶ γὰρ αὐτῶ ἔργον μετατρέπεται, καὶ ἀγαθόν δὲ ἢ ἀριστοκρατικῆ ἀρίστη καὶ βασιλικῆ. οὐ γὰρ ταῦτων δίκαιον τῶν ἑσπέρων τε καὶ ἑσπερομῆδων, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν, καὶ ἢ φιλία δὲ ὁμοίως πατρὸς καὶ πατρὸς, καὶ ἐν ταῖς κοινωνίαις ὁ αὐτὸς ἔσπος.